

"Α δὲν τὰ πιστεῦτε κὶ ἀδὰ δὲ θὰ εἶταν καὶ Μιστριώτης. Μὰ τοῦ χρωσῶμε κ' ἕνα μεγάλο καλό. Μὲ τὴ μονομανία ποῦχει μᾶς ἔσωσε ἀπὸ καμὰ Βιάχικη ἢ Βουτυράδικη μετάφραση τῆς «Αντιγόνης», ποῦ τότε τὸ κακό θὰ εἶταν μεγαλύτερο.

ΚΑΠΙΟΣ

φίλος μᾶς στέλνει τὸ ἀκόλουθο διασκεδαστικὸ γράμμα:

«Γνώρισα, μᾶς γράφει, αὐτὲς τὶς μέρες ἕναν ἀρχαιολόγο ξένο ἀπ' αὐτοὺς ποῦ ἤρθαν' ἐδῶ γιὰ τὸ ἀρχαιολογικὸ συνέδριον καὶ γιὰ νὰν τὸν ὑποχρεώσω τὸν πᾶγα καὶ σὲ μερικὲς ἀρχαιότητες ἀπὸ κείνες ποῦ δὲν ἀναφέρνει κανένα ἀρχαιολογικὸ σύγγραμμα

Καὶ πρῶτα πρῶτα εἶδαμε τὸν κ. Σπ. Παγανέλη:

— Αὐτὸς ποῖός εἶναι; μάρωτησε ὁ ἀρχαιολόγος.

— Ἡ ἀττικωτέρα ἐπιγραφή! τοῦ ἀπάντησα, κὶ ὁ ἀρχαιολόγος ἔμεινε ἐνθουσιασμένος.

— Αὐτὸς πάλι ποῦ φωνάζει «σώσωμεν τὴν γλῶσσαν μᾶς ἀπὸ τοὺς μαλλιαροὺς Ρωσόφρονας;»

— Ἄ! αὐτὸς! Φιλολογικὴ λύμη τῆς ἐποχῆς τοῦ δημαγωγοῦ Κλέωνος καὶ προσέξετε μὴν ἀκκουμπήσετε ἀπάνω του!

— Ὁ κ. Κωνσταντίνου;

— Ὁ Στράβων, γεωγράφος ἀγεωγράφτος καὶ ιστορικός... προϊστορικώτατος!

— Αὐτὸς ποῦ ὀλοένα ἀπαγγέλλει; Μήπως εἶναι ὁ αὐτοφυῆς ἀπαγγελεὺς κ. Σιγάλας τοῦ ὁποίου ἡ δόξα ἔχει φθάσει καὶ εἰς τὰς Εὐρώπας;

— Ὁχι! Αὐτὸς δὲν εἶναι ἄνθρωπος. Εἶναι κύμβαλον ἀλαλάζον προμυκηναϊκῆς ἐποχῆς!

— Ὁ κ. Μιστριώτης;

— Ὁ ἀποξυόμενος τῶν Ἀντικυθήρων! Κατατρώχεται ὑπὸ λήπρας γλωσσικῆς ὁ ταλαίπωρος!

— Ὁ κ. Σταματάκιος Βάλβιος;

— Ἀπολιθωμένον γλωσσάριον τοῦ Πικερμίου ἀνακαλυφθὲν κατὰ τὰς ἀνάσκαφάς τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἑταιρίας (βλέπετε καὶ ἐκδόσιν Μινδάρου).

— Ὁ κ. Νέης;

— Ἡ Καρυάτις τοῦ Βρετ. Μουσειού.

— Ὁ κ. Χαντζιδάκις;

— Χαλκοῦν νόμισμα Πτολεμαϊκῆς ἐποχῆς.

— Γνήσιον;

— Κατὰ τὰς περιστάσεις.

— Ὁ κ. Σουρῆς;

— Ψυχῆς ἰατρεῖον, καταλληλότετον διὰ ψυχρολουσίας μὲ τοὺς δροσερωτάτους στίχους του!

Ὁ εὐγενὴς ξένος δὲν ἤθελε νὰ μάθει περισσότερα. Μὲ εὐχαρίστησε καὶ μοῦ ὑπεσχέθη ὅτι ὅταν ξαναγύρῃ στὸν τόπον του θὰ κάμει ἀνακοίνωση ἐπιστημονικὴ γιὰ τὶς ἀγνωστες αὐτὲς ἀρχαιότητες τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος».

«ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ»

λοιπὸν ἐπανάστασι» μᾶς γράφει φίλος μᾶς σεβαστός. «Ἐνῶ μᾶς ἔχουσε ζωσμένους ἀπὸ παντοῦ ὀχτροί, τίποτα καλύτερο δὲ βρισκόμεθα παρὰ ντουφέκι μεταξύ μας».

Λίγο ἐπιγραμματικὴ ἡ κρίσις, μὰ κατὰ τὴ γνώμη μᾶς, ἀξίζει περισσότερο ἀπὸ δέκα ντουζίνες ἄρθρα πατριωτικά, κὶ ὅποιος μπορεῖ νὰ κρίνει κάπως πῶς βεβαίως τὰ πράγματα θὰ δεῖ πῶς τὸν ἀγριώτερο πόλεμον κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ τὸν κάνουμε σήμερον ἡμεῖς οἱ ἴδιοι οἱ Ρωμιοὶ μὲ τὰ ντουφέκια καὶ... μὲ τὰ ἄρθρα μᾶς.

Πάρτε μιά φημερίδα ἀπὸ κείνες ποῦ ὑποστηρίζουν τὸ κίνημα, τάχα ἀπὸ πατριωτισμό, διαβάστε τὰ ἄρθρα τους καὶ πέστε μᾶς ὕστερα

ἂν τέτια ἄρθρα μποροῦσαν νὰ τὰ γράφουν καὶ οἱ φανατικώτεροι Βούλγαροι.

Τίποτ' ἄλλο.

ΠΑΕΙ

νὰ πετάξει, λένε, ὁ κ. Βικέλας ἀπὸ τὴ χαρὰ του γιὰ τὸ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας μ' ἕνα σοφὸ του οὐκᾶζιο ἀπαγγέψε νὰ βεβηλώσει καὶ μιά μονάχα λέξη χυδαία τὰ κεραμιδοχρώμα καὶ τὰ κεραμιδογράφα βιβλιαράκια τοῦ «Πρὸς διάδοσιν» κτλ. Συλλόγου.

"Ἄλλο ποῦ δὲν ἤθελε ὁ κ. Βικέλας γιὰ νὰ γίνον τὰ βιβλιαράκια του ὀλωσδιόλου ἀδιάβαστα κ' ἔτσι νὰ μὴ χαλνᾷ οὔτε τὸ ὄμορφο ξάφυλλό τους, οὔτε οἱ σελιδούλες τους.

Γιὰ τὴν πρόβλεψη νὰ τὸ ξέρετε κὶ αὐτό· ὁ Σύλλογος τοῦ κ. Βικέλα δὲν ἐνδιαφέρνεται νὰ βγάξει βιβλία ποῦ νὰ διαβάζονται, ἀλλὰ ποῦ νὰ μὴ λερῶνουνται καὶ νὰ μὴ χαλνᾷ ἀπὸ τὸ μεταχειρίσασθαι κ' ἔτσι νὰ μείνουν ἀπειράχτα στὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα καὶ νὰ μποροῦν οἱ κατοπινοὶ μᾶς, ξεφυλλίζοντάς τα μ' εὐλάβεια, νὰ μαθαίνουν μὲ ποῖο σοφὸ πρόγραμμα δούλευε ὁ περίφημος αὐτὸς Σύλλογος.

Μακάρι τὸ ἴδιο μέτρο νὰ λάβαινε ὁ κ. Ὑπουργὸς καὶ γιὰ τὰ «Παναθηναϊκά».

ΝΑ

ποῦ μιά φορὰ καὶ ἡ Φρόνησις μᾶς ὀδήγησε στὶς πράξεις μᾶς κ' ἔτσι τὸ Λάβαρο τῆς Ἀγ. Λαύρας δὲ μεταφέρθηκε στὴν Ἀθήνα.

Οἱ Καλαβρυτινοὶ σ' αὐτὴ τὴν περίστασις ἔδειξαν κάποιον σεβασμὸ στὸ ἱερὸ κειμήλιο καὶ κάπια περιφρόνησι στὴν παπαρδελοσύνη τῶν Ἀθηναίων πατριωτῶν, ποῦ μερικοὶ μάλιστα δὲ ντραπήκανε νὰ ποῦνε, ἀκόμα καὶ νὰ τὰ γράφουν, πῶς ἡ Κυβέρνησις ἐμπόδισε τὴ μεταφορὰ του μόνο καὶ μόνο γιὰ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ φέρῃ τὸν λαὸν ἀνευ ἰδεώδους!

Τί νὰ σᾶς ποῦμε! Αὐτὴ τὴ φορὰ ἡ Κυβέρνησις φέρθηκε πολὺ καλὰ καὶ τῆς ἀξίζουσι συχαρίκια.

Τὰ παραπάνω γραφτήκανε Τετράδιον πρῶτ. Πέμτη πρῶτὴ μαθαίνουμε πῶς τὸ Λάβαρο μετακομίζεται στὴν Ἀθήνα. Νὰ μᾶς συμπαθατε λοιπὸν ποῦ μιλήσαμε γιὰ Φρόνησι. Δὲν τὸ ξενακάνουμε!

ΘΕΛΕΤΕ

νὰ δεῖτε σὲ ποῖο βούρκο πολιτικὸ κυλιέται σὰ γουρῶνι τὸ Ρωμαϊκό; Διαβάστε στὶς ἑφημερίδες τὰ πρακτικὰ τῆς Βουλῆς. Μέσα στὸν Ρωμαϊκὸ αὐτὸν Παρθενώνα, ποῦ δικάζονται αὐτὲς τὶς μέρες οἱ ἐκλογές, ξετυλίγεται κὶ ἀπλώνεται ὅλη ἡ πολιτικὴ κακομοιριά ποῦ ταῖρι, νὰ μὴ μᾶς βασκαθεῖ, δὲν ἔχει στὸν κόσμον.

Καὶ οἱ ἑφημερίδες τὰ δημοσιεύουν ὅλ' αὐτὰ φαρδιά πλατιά, καὶ τὰ «Πάτρια» δὲ βγήκανε νὰ φωνάξουν πῶς οἱ ἑφημερίδες μᾶς «καθιστῶσι γνωστὰ εἰς τοὺς ξένους τὰ τρωτά μᾶς», ἐνῶ γιὰ τὸ φονοκίζαρο ποῦ δημοσιεύει ὁ «Νουμάς» χαλάσανε τὸν κόσμον καὶ τὸν εἶπανε καὶ προδότη.

Οἱ ἑφημερίδες ὅμως, ἔλεπετε, γράφονται στὴν καθαρεύουσα καὶ δὲν τὶς νιώθουν οἱ ξένοι. Γι' αὐτὸ δᾶ, θὰ μᾶς ποῦνε καὶ τὰ «Πάτρια» πῶς ὅ,τι γράφουν δὲν εἶναι προδοτικὸ.

ΕΛΕΗΣΤΕ

χριστιανοὶ, τὰ «Πάτρια» ποῦ χαροπαλεύουν τὰ κατήμενα! Ὅλες οἱ ἑφημερίδες μᾶς τὸ φωνάζουν καὶ μιά

μάλιστα, πατριωτικώτατη, μᾶς εἶπε πῶς θάναϊ προδότης ὅποιος δὲ συντράμει τὰ «Πάτρια».

Δὲ ντραπέσατε λίγο; Οἱ Ρωμιοὶ νὰ βγάξουν δωδεκάσελιδο «Νουμάς» καὶ οἱ Ρωμιοὶ νὰ μὴ μποροῦν νὰ βγάλουν ἕνα φυλλαράκι τόσο δᾶ, τὰ «Πάτρια»;

Τὴ συντρομὴ σας λοιπὸν καὶ γλήγορα γιὰ νὰ μὴ σωροβολιαστεῖ κατὰ γῆς ὁ πατριωτικὸς αὐτὸς προμαχῶνας τοῦ Χαντζιδάκι καὶ τῶν ἄλλων ἀρειμαίνων πατριωτῶν.

Ἡ Κοινή Γνώμη

ΜΕΡΙΚΕΣ ΑΠΟΡΙΕΣ

Ἄγαπητὲ «Νουμάς»

Σοῦ διατυπῶνω μερικὲς ἀπορίες μου καὶ εἶσαι λεύτερος νὰ μὴν ἀπαντήσεις σ' αὐτὲς, ἀφοῦ δᾶ δὲ χρειάζονται καὶ καμιά ἀπάντησις. Ἐτσι σ' τὰ γράφω γιὰ γούστο.

1) Ἀπὸ τὸ ὅτι ἕνας Γερμανὸς τὴν Πόλιν τὴν θέλει Νέα Ρώμη καὶ τοὺς σημερινούς Ἑλληνας Ρωμιούς βλαφτούμαστ' ἡμεῖς ἢ κερδίζουμε; Ἐγὼ λέω πῶς κερδίζουμε, γιὰ τὴ φυσικὴ ἢ Ρώμη μόνο στοὺς Ρωμιούς μπορεῖ νὰ νικήσῃ. Πότε ὅμως καὶ θὰ τὴν πάρουν; Ἄλλα, ὅπως εἶπε κὶ ὁ ἀρχαῖος Σπαρτιάτης· ἅμα γίνον ἀξιοί. Κὶ ἀξιοί θὰ γίνουμε ὅταν ὀλωσδιόλου ξεμοιάσουμε τοῦ ρήτορά μᾶς, ποῦ κατ' ὀρθωσιν νὰ συγκλῶσῃ Γερμανοὺς κ' Ἑλληνας καὶ Σλαύους.

2) Εἶναι προδότης κὶ ὁ Μαρασλῆς ἐπειδὴ τύπωσε μ' ἔξοδόν του αὐτοῦ τοῦ Γερμανοῦ τὸ ἔργο; Πᾶσι καλά. Τώρα καταλαβαίνω γιὰ τὴν ἔχει συνεργάτης στὴ Βιβλιοθήκη του ὄλους τοὺς Βλάχους κὶ ὄλους τοὺς καθαρῶνσιάνους καὶ μοναχὰ μισὸ δημοτικιστῆ.

3) Ἄν παραδεχτοῦμε πῶς τὸ ρεκλαμάρισμα ποῦ κάνει τῶν «Ζωντανῶν καὶ Πεθαμένων» ἕνα περιοδικὸ τῆς Μόσχας, ἢ «Ζυγαριάς», δειχνεῖ προδοσίαν, τότες πῶς θὰ ξηγήσομε τὸ ὅτι στὸ ἴδιο φύλλον τοῦ «Νουμάς» ποῦ δημοσιεύεται ἡ κρίσις τῆς «Ζυγαριάς» βρίζεται ὁ Κοζακισμὸς στὴν πρώτη πρώτη στήλη;

4) Εἶναι προδοτικὸ καὶ Σλαυικὸ ἔργο ἡ Ἱστορία τοῦ Ἑπταλιώτη ἀραγε, ποῦ θέλει νὰ βάλῃ τὰ θεμέλια τῆς Ρωμισούνης στὴν Πόλιν καὶ στοὺς πλατιοὺς κάμπους τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Θράκης καὶ τῆς Μακεδονίας, ἢ τῶν παπαρδελαδῶν οἱ Ἱστορίες ποῦ χαρίζουν, φαίνεται, ὅλ' αὐτὰ στοὺς Σλαύους καὶ μᾶς πετοῦνε στὴ Νεφελοκοκκυγία τῶν ἄθλων τοῦ Ἡρακλῆ καὶ στὸν κατάκλυσμόν τοῦ Δευκαλίωνος; Ἄχ! Ὅσο νοιώθουμε τὸ πῶς πρέπει νὰ ὑπερασπίσομε τὰ ἔθνη μᾶς δίκαια, τόσοι... Σλαῦοι νὰ μείνουν!

5) Πότε, μὲ τὸ καλὸ, πάλαι ὁ Λασσάνειος; Ρωτῶ, γιὰ τὴ θέλω νὰ συστήσω στοὺς δημοτικιστάδες νὰ διαγωνιστοῦνε, γιὰ νὰναί φανερό ἀπὸ ποῦ βρισκὸν παρὰ δὲ καὶ τυπῶνουν τὰ βιβλία τους. Ἡ, τοῦλάχιστο, ἂς ἀποτινῶνται, σὰν τὸ Σταματάκη Βάλβη, στὴν Ἐπιστημονικὴ Ἑταιρεία, νὰ τοὺς τὰ τυπῶνῃ. Τὶ θὰ τοὺς κοστήσῃ; Μ' ἕναν ὕμνον στὸν Κόντο ξοφλοῦνε. Ἄλλοιως δὲ θὰ πάψουν οἱ πατριῶτες μὲ τὸ στόμα τοῦ ρήτορά τους νὰ λένε πῶς ὁ φτωχὸς ὁ Πάλλης θὰ παίρνῃ μπαμπασκόσπορον ἀπὸ τὸν Τσάρν, γιὰ νὰ τυπῶνῃ τὸ βεβηλωμένο του Βαγγέλιον.

6) Ἐπειδὴ ὁ Ψυχάρης κὶ ὁ Χατζιδάκις ἔχουν προσωπικὰ μεταξύ τους, εἶναι λόγος αὐτὸς νὰ βρίζονται κὶ ἕνα σωρὸ ἄλλοι ἄνθρωποι, σὰ νὰναί χωρισμένοι σὲ δύο κοπάδια μὲ δύο τσοπάνους ἢ Ἑλ-

λάδα ; 'Ας κάνουν καλά μεταξύ τους εκείνοι κι ες μη μπερδεύουμ' έμεις πρόσωπα και πράματα για να ψαρεύουμε στ' θολά.

7) Τι περιμένεις όμως από άνθρωπο που δεν ντρέπεται δημόσια να λέη πως ο Ψυχάρης, επειδή δεν ξέρι το άποσώνω, γι' αυτό μεταχειρίζεται το συμπληρώνω, ενώ μπορεί να δ'η με κεφαλαία γράμματα τη λέξη άποσώμα στο βιβλίο που ο ίδιος βε- κλαμάρισε παιώνοντας τον Ψυχάρη ;

8) 'Επειδής οι πρόγονοι μας άφήκανε φιλολογικά μνημεία πρέπει να μην κόψουμε την κλωστή και να γράφουμε τη γλώσσα τους ; 'Ετσι λέτε ; Τότε γιατί δε γράφετε τη δημοτική ; Μ' αυτή μονάχα δεν κόβεται ή κλωστή και συνεχίζονται οι περίφημες ιστορικές παραδόσεις. Με το 'Όμηρου τη γλώσσα κόβεται με το 'Θουκυδίδη επίσης ; με το Δημοσθένη, του Πολύβιου, με τη γλώσσα του 'Εθαγγέλιου, με το Προκόπιου, άκόμη και με το Φτωχοπρόδρομου (ή μήπως δεν είταν κι αυτός πρόγονος ; τίταν Σλαύος ;) πάντα κόβεται ή κλωστή. 'Αν π'ης με την καθαρεύουσα, πάει, μήτε κλωστή ή πια υπάρχει και μένει μόνο του Δόν Κιχώτου το ψωράλογο, που ποτίς δε θα μάς άνεβάση εκεί που θέμε. Μήτε καν με τους Βραχμάνους ίσα δε μπορεί να μάς κάνη, που κι αυτοί έχουν την κλωστή κορμένη. Δε βλέπουμε τουλάχιστο τους 'Ιταλούς ; 'Η δεν παράλαβαν κι αυτοί φιλολογική κληρονομιά ;

9) 'Εκείνος που λέει πως δεν είναι νεκρή γλώσσα ή αρχαία (άδιάφορο το ποιά αρχαία), δε μάς κάνη τη χάρη να μάς δδηγήση στη μαμμάκα του, για να βυζάξουμε κ' έμεις τα θεία ρήματα μαζί με το γάλα ;

10) 'Αποσ' της φρενοπαθολογίας το κράτος ά- νήκουν οι δημοτικιστάδες, πως το βρίσκετε να τους δίνεται και συμβουλή να σωφρονιστούν και να ποκη- ρύξουν την ιδέα τους ;

Α. Π.

Η ΕΛΛΗΝΟΜΑΘΕΙΑ

Κύριε Διευθυντή,

'Ελάβατε την εύγενή καλοσύνη και έδημοσιό- ψατε την έπιστολή, ενός φανατικού καθαρολόγου. Σας εύχαριστώ για τούτο.

'Αλλά πρέπει επί τλους να πεισθώτε ότι πλα- νάσθε. 'Η φωνή σας, να είσθε βέβαιοι, θα μείνη φωνή «βοώντος εν τη έρήμω». Γιατί το έθνος έ- θρηκε και μπήκε στ' άδρυμο, που θα το δδηγήση στ' μεγαλεία.

'Όταν όλοι οι 'Ελληνες άνδρες, γυναίκες, μι- κροί και μεγάλοι, μάθουμε να μιλάμε και γράφουμε εύγενικά ρίς, θρηξ, νξ, μυία, άποκρωσ, αντί χυ- δαία μύτη, τράχα, νύχτα, μέγα, άποκρηά, όταν ιδίως όλοι μας μάθουμε την τονωτική έπιστήμη (γιατί περιπωμένη στ' σφαίρες, δξεία δε στ' αΐρα κλπ.) όταν, λέγω, όλοι μας γίνουμε κάτοχοι αυτής της μοναδικής σοφίας, τότε δ'η τότε, ή 'Ελλάδα μας θα έχη φτάση στ'όν κολοφώνα της δόξης και του μεγαλείου.

Τότε οι Βούλγαροι, που σήμερα περνούν στ' φωτιά και στ' μαχαίρι άπ' άκρη σ' άκρη τη Μακε- δονία, θα άποδύν 'Ελληνα και θα προμάξουν. Γιατί θα ξέρουν ότι με άλλες δξείες και βαρβαίες... μπόμπει θα μπορούμε να τους σαρώσουμε και τους αφανί- σουμε από προσώπου της γης.

Τότε οι ξένοι ίρχάμενοι στ'ν έυδοξο αΐτων τόπο

θα άποκαλύπτονται και θα ύποκλίνονται έδα- φιλώς σ'ν οι άρχίους 'Ελληνες. Και το πράγμα άρχισε από τώρη μάλιστα να γίνεται. Οι 'Ιάπωνες αυτοί μας άνεγνώρισαν ήδη ως τη μόνη άριστοκρα- τική και εύγενή φυλή του κόσμου. Νομίζετε πως θα είχαν αυτή την ιδέα για μάς, εν τυχόν άκουγαν κανένα στρατιώτη σκοπό να έρωτά τους διαβάτες με τη χυδαία και βάρβαρη φράση «ποιός είσθι εντι εύγενικά τίς εί ;

Για τούτο, σ'ν 'Ελληνες που είσθε και σεις, όφείλετε να πάψετε τον άκαρπο και άντεθνικό ά- γώνα σας και να ένωθώτε μαζί μας. 'Όταν δε όλοι οι 'Ελληνες ένώσωμε τις δυνάμεις και προσπά- θεις μας, και πίσος τ'ων Δαναών αν είται ή κα- θαρεύουσα, πάλι θα κατορθώσουμε να τον γεμί- σουμε. L'union fait la force λένε οι Γάλλοι.

Μη σ'ς άπελπίζε ή ιδέα πως πέρασαν έβδο- μήντα χρόνια από τη σύσταση του Βασιλείου και δεν κατορθώσαμε ούτε αυτό το χυδαιότατο νερό να το άποσκορακίσουμε και το άντικαταστήσουμε διά του εύγενεστάτου ύδατος. Με τον καιρό, μετά έκαστό, διακόσια, χίλια, ίστω και δέκα χιλιάδες χρόνια θα το κατορθώσουμε. Οι αιώνες δεν έτέλειωσαν. 'Αλ- λως τί δεν είναι ανάγκη να βιασθώμε. Γιαβάχη γιαβάχη, λένε οι Τούρκοι.

Τα «χρόνου φείδου» τ'ων αρχαίων και «ό χρό- νος είναι χρήμα» τ'ων νεωτέρων δεν έλέχθησαν για μάς. Αυτά τα ρητά πρέπει να τα λάβουν ύπ' όφιν οι Ρουμάνοι, Βούλγαροι και λοιποί άγροίκοι λαοί που, σ'ς ζωα πούνε, έχουν άνάγκες ύλικές.

'Εμεις είμσστε κατ' έξοχήν ιδέα και έχουμε άνάγκες καθαυτό πνευματικές και άυλες, ξερίζωμα, φύτευμα, σκάλισμα, μπόλιασμα, κλάδεμα λέξεων,νά, τί πρέπει να είναι το σύμβολο και ή διαρκής ένα- σχόλησις του καθενός 'Ελληνοσ. Στην ιδέα δεν άρ- μόζουν τα ταπεινά.

Μικροά λοιπόν τα χυδαία, πεζά, συγκεκριμένα, ζωντανά, θετικά και ύλικώς χρήσιμα.

Ζήτω τα ύψηλά, άφρημένα, νεκρά, άρνητικά και άύλωσ χρήσιμα. 'Ιδέες κατ'όνον ιδέες πρέπει να είναι ή πνευματική τροφή του νεο- 'Ελληνοσ. 'Όσο δε περισσότερο άφρημένες, άστήρικτες, άνο- πόστατες και καπνοειδείς είναι, τόσο το καλύτερο για την άνάπτυξη και το μεγαλείο του έθνους.

Γιατί ή δύναμις και το κράτος του 'Ελληני- σμού δεν πρέπει να είναι εκ του κόσμου τούτου του ύλικού. Το κράτος του 'Ελλητισμού πρέπει να είναι και άπλώνεται στ' όναφα, στ'όν αιθέρα, στ'ό άπειρο στις μπουμπουλίθρες, τα ιδανικά, τα όνεφα (όχι δά και στ'ό φρενοκομείο).

'Ας μεγαλύνωνται ύλικώς οι αντίπαλοί μας ά- γροίκοι λαοί. Το μεγαλείο το δικό μας έγκειται στ'ην καθαρεύουσα και την τονωτική αυτής έπι- στήμη. Μην κοιτάξετε πως είναι τεχνητή έγκλεισις όμως μέσα της ζωή και σφρίγος αξιοθαύμαστο κοι- τάξετε : Μπορείτε να καταλάβετε πως το κεφάλι στ'η λέξη βε-θυθισμένος και οι ούρες στις λέξεις τυ- ρι-ον, κηρί-ον, χαθιάρι-ον, παιδί-ον, χωρί-ον κλπ. οι γαμάτες ζωή, σφρίγος και εύκίνησία άγαλατω- δη, μπορείτε, λέγω, να καταλάβετε πως είναι κολ- λημένες με τσιρίσι ; 'Ε, αυτό το θαύμα όφείλεται στ'η μεγαλοφυία τ'ων σοφών μας δασκάλων, που με άτρώτους μόχθους κατώρθωσαν να μάς άνεγείρουν από τα έρείπια μεγαλοπρεπέστατο γλωσσικό οικο- δέμημα, σωστόν γλωσσικόν Παρθενώνα, υπό τ'όν ο- ποιόν, αν σ'ταγασθώμε, θα λάβωμε γίνη πανευγενεία,

πανευτυχείσ, και πανένδοξοι, άνταξίοι άπόγονοι τ'ων ένδόξων προγόνων μας.

Διατελώ με ύπόληψη.

Σ. Σα.

ένθερμος καθαρολόγος.

'Αθήναι τη 4)3)905.

Υ. Γ. Τάληθινά άρχικά στοιχεα του ένόματός μου είναι τάνωτέρω. Τα Γ. Κ. στ'ό προηγούμενο γράμμα μου τάβαλα έτσι κατ'ά τύχην.

ΦΟΝΟΠΑΖΑΡΟ ΒΙΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟ

'Από Πέμπτη σ'ς Πέμπτη

'Υπουργός 'Εσωτερικών ο Θ. Π. Νταληγιάννης
Σκοτωμοί. 'Αθήνα 1, Χαλανδρίτσα 1.
Λαβωμοί. 'Αθήνα 4, Περαιάς 5.
Κλεψές. 'Αθήνα 7, Περαιάς 5.

Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

'Η Κυπριώτικη φημερίδα «'Αλήθεια» που βγαίνει στ'η Δεμισό δημοσίεψα στ'ό φύλλο της 11 του Μάρτη το έμωφο Πολίτικο δ'ηγημα της Δαφνούλας «'Ενας παλλη- καρός» που δημοσιεύτηκε στ'όν αριθ. 136 το «'Νουμά».

— Τον παραπήρε στ'ό χέρι ή «'Εστία» το Μάνο.

— Μα δεν είπαμε κ' έτσι. 'Ο Μάνος δεν είναι κανέ- νας Μιστριώτης για να παίζει μαζί του ή «'Εστία».

— Και παληκάρι είναι και πατριώτης από τους λίγους τους διαλεχτούς.

— 'Ό,τι κάνει σήμερα το κάνει από πακοίθηση, άδιά- φορο αν δεν είναι σωστό, και ή «'Εστία» πρέπει να λι- γοστεύει τους χαριεντισμούς της όταν καταπιάνεται μ' άνθρώπους σ'ν το Μάνο.

— Δεν αξίζει να τα παίρνουμε δια σβάρνα.

— Το περίφημο 2 μ ή δ η ς (Διομήδης) που γράφαν έλλοτες τα «'Ιλιανθήνια» για να πειράζουν τον κ. Πέλλη, μάθαίνουμε πως είναι κ λ ε μ ε ν ο από τη «'Αδιάπλαση τ'ων Παίδων».

— Την κλοπή μας την καταγγέλει ένας συντρομη- τής της «'Αδιάπλασης» πουστειλε έλλοτες το 2 μ ή δ η ς για γρίφο και βραβεύτηκε.

— Στ'όν «'Αγώνα» δημοσιεύει ο κ. Σκιός άπάντηση στ'ην έπιφυλλίδα του συνεργάτη μας Σπύρου 'Αναστασιά- δη «'Περ Γλώσσης Σκιός» (κοιτάξτε «'Νουμά» φυλλ. 118- 123).

— 'Η άπάντηση έχει άρχσει τώρη και τρεις βδομά- δες κι όταν τελειώσει θα έξω πούμε δυό λόγια γι' αυτήν.

— Δ ι α λ ε ξ η μ ε δ ι ε σ κ ο χαρακτηρίστηκαν κά- πια άνόητα άρθρα κατ'ά της δημοτικής γλώσσας, άφου ή έφημερίδα που τα δημοσιεύει μάς λέει κάθε φορά πόσα μονόλεφα έτυχε να δώσουν μερικοί άνόητοι για να πετα- χτούν μ' έλη την έπιστημότητα τα περίφημα αυτά άρθρα στ'ό κροσίδια.

— Μαθαίνουμε πως ο νομισματολόγος κ. Σβορώνος έτοιμάζει καινούριο «'Αρχαιολόγο» κι αυτός. Για να πολε- μήσει τον «'Αρχαιολόγο» του Κακαβίτα.

— Στ'όν «'Αντιαρχαιολόγο» του κ. Σβορώνου δε έα- τυρίζεται ο αρχαιολόγος—'Αριστόδημος, μα ο Ρωμίδης— Δημητράκης, κλέβοντας κάτι αρχαία και πουλώντας τα στ'ό έξωτετικό.

— 'Ο κ. Σβορώνος έσχνάς φαίνεται πως οι αρχαιο- λόγοι διακρίνονται περισσότεροι γι' αρχαιοκάπηλο από τ'ους Δημητράκηδες. Ψέματα ;

Ο ΙΔΙΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Σ. ΔΙΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ
ΥΦΗΓΗΤΗΣ ΕΝ ΤΩ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩ

ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 82

ΑΝΙΣΤΑΙ 3—5 Μ.